

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 15Pc/8/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7922200852
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Viera Petrová
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2022:7922200852.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov sudkyňou Mgr. Vierou Petrovou v právnej veci navrhovateľky: N. M., G.. XX.XX.XXXX, Č. G. E., Š. XXX/XX, proti osobe povinnej z platenia výživného: E. I., G.. XX.XX.XXXX, Č. G. E., G. O. XXX/XX, o zrušenie výživného na plnoleté dieťa, takto

rozhodol:

I. Zrušuje vyživovaciu povinnosť E. I., G.. XX.XX.XXXX, voči osobe oprávnenej z platenia výživného N. M., G.. XX.XX.XXXX, ktorá bola naposledy upravená právoplatným rozsudkom Okresného súdu Trebišov, č.k. 16P/17/2012-28 zo dňa 18.06.2012, ku dňu 01.03.2022.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Návrhom doručeným súdu dňa 01.03.2022 navrhovateľka žiadala, aby súd zrušil vyživovaciu povinnosť E. I.E., G.. XX.XX.XXXX, ktorý je jej otcom, voči navrhovateľke, ako osobe oprávnenej z platenia výživného dôvodiac, že ukončila štúdium na strednej škole a v ďalšej príprave na povolanie nepokračuje.

2. Osoba povinná z platenia výživného, otec navrhovateľky, sa k návrhu, ktorý mu bol doručený podľa § 116 ods. 2 CSP, nevyjadril.

3. Naposledy bola vyživovacia povinnosť osoby povinnej z platenia výživného, E. I., G.. XX.XX.XXXX, voči navrhovateľke upravená rozsudkom Okresného súdu Trebišov, č. k. 16P/17/2012-28 zo dňa 18.06.2012, ktorým bol zmenený rozsudok Okresného súdu Trebišov, č. k. 8P/185/2006-32 zo dňa 25.10.2006 vo výroku o výživnom tak, že E. I., G.. XX.XX.XXXX, je povinný prispievať na výživu N. M., G.. XX.XX.XXXX, sumou 58,-Eur mesačne. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 20.07.2012.

4. Podľa navrhovateľkou predloženej žiadosti zo dňa 12.05.2021, navrhovateľka, ako žiačka X. R. E. G. A. U. Š. Q. Q. W. A. Z. O., odbor R., požiadala o prerušenie štúdia z rodinných dôvodov. Nástup do školy po prerušení bol určený na 31.08.2021.

5. Navrhovateľka vo svojej účastníckej výpovedi, nad rámec písomných podaní uviedla, že E. I., G.. XX.XX.XXXX, ako osoba povinná z platenia výživného, jej napriek právoplatnému rozsudku výživné nezaplatil. Pri vymáhaní výživného požiadala o spoluprácu R. O. M. U. V. Q. M.. doposiaľ sa im nepodarilo nič vymôcť. Navrhovateľka dôvodila, že po uplynutí doby, na ktorú mala štúdium na vlastnú žiadosť prerušené, do školy nenastúpila. V príprave na svoje budúce povolanie neplánuje pokračovať ani v budúcnosti. Je vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie; štyri dni v mesiaci pracuje na aktivačných prácach. Vlastný zdroj príjmu nemá. Mame, s ktorou navrhovateľka žije v spoločnej domácnosti, je vyplácaná dávka v hmotnej núdzi 220,- Eur.

6. Podľa § 62 ods. 1 Zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len Zákon o rodine), plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

7. Podľa § 65 ods. 3 Zákona o rodine, výživné plnoletých detí upraví súd len na návrh.

8. Podľa § 78 ods. 1, 2 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena, alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Ak dôjde k zrušeniu, alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia.

9. Podľa § 155 zák. č. 161/2015 Z.z. CMP, konanie vo veciach výživného plnoletých osôb sa začína na návrh.

10. Podľa § 157 CMP, rozsudok vo veciach výživného možno na návrh zmeniť alebo zrušiť, ak sa zmenia pomery.

11. Pojem výživné zákon výslovne nedefinuje a z literatúry a súdnej praxe sa má za výživné, vo všeobecnosti, komplexné zabezpečovanie potrieb medzi subjektami rodinnoprávneho vzťahu, pričom rozsah vyživovacej povinnosti je daný možnosťami, schopnosťami a majetkovými pomermi povinného a odôvodnenými potrebami oprávneného (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine), vyjmúc vyživovaciu povinnosť rodičov k maloletým deťom, kde je táto povinnosť zakotvená v minimálnom rozsahu 30% sumy životného minima (§ 62 ods. 3 Zákona o rodine). Vyživovacia povinnosť vo vzťahu k deťom vzniká narodením dieťaťa a zaťažuje oboch rodičov (otca aj matku), bez ohľadu na to, či sa dieťa narodilo v manželstve alebo nie. Zánik vyživovacej povinnosti je spájaný s nadobudnutím schopnosti dieťaťa samostatne sa živiť, teda z vlastných zdrojov uspokojovať svoje náklady. Táto schopnosť najčastejšie priamo súvisí so schopnosťou dieťaťa profesijne sa uplatniť, tzn. získať prácu a tým aj základný zdroj príjmov potrebných na zabezpečenie životných potrieb a nadväzuje na predchádzajúcu prípravu, ktorou je štúdium. K zrušeniu vyživovacej povinnosti dochádza v prípade plnoletého dieťaťa, keď zákonný dôvod - neschopnosť dieťaťa samo sa živiť pomíne, iba na návrh (§ 78 ods. 1 Zákona o rodine).

12. Vychádzajúc z rozhodovacej praxe, pri plnoletých oprávnených, s ohľadom na ust. § 77 ods. 1 Zákona o rodine, možno rozhodnúť o zrušení vyživovacej povinnosti najskôr ku dňu začatia konania (viď rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8Co/1/2021-144 zo dňa 28.01.2022). Keďže navrhovateľka, ako oprávnená podala návrh na súd dňa 01.03.2022, možno rozhodnúť o zrušení vyživovacej povinnosti povinného najskôr týmto dňom, ku ktorému aj samotná navrhovateľka žiadala vyživovaciu povinnosť zrušiť.

13. Súd zrušil povinnosť platiť výživné osobe povinnej z platenia výživného E. I., G.. XX.XX.XXXX, na N. M.Á.E.É., G.. XX.XX.XXXX, ktorá je jeho dcérou po tom, čo zistil, že osoba oprávnená z platenia výživného nadobudla plnoletosť, nepokračuje v ďalšej príprave na svoje budúce povolanie a je vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Nadobudla schopnosť sama sa živiť, čím zanikla jej odkázanosť na zabezpečenie vlastných potrieb jej rodičmi. Keďže sú splnené všetky zákonom stanovené podmienky pre zrušenie vyživovacej povinnosti, súd vyhovel návrhu a zrušil vyživovaciu povinnosť povinnej osoby na navrhovateľku N. M., G.. XX.XX.XXXX, ku dňu 01.03.2022, teda dňom, kedy bol podaný návrh na zrušenie výživného na súd.

14. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia proti ktorému smeruje na Okresnom súde Trebišove v dvoch písomných vyhotoveniach (§ 362 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie podľa § 365 ods.1 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).